



ØSTRE LANDSRET RETSBOG

Den 22. marts 2021 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen i København.

Landsdommerne Lone Dahl Frandsen, Ane Røddik Christensen og Henrik Hjort Elmquist behandlede sagen.

Sag BS-4233/2021-OLR
(8. afdeling)

Virksomhed under personlig konkurs v/ kurator advokat Finn Jørgensen (advokat Klaus Søborg Jørgensen)

mod

Indkærede, tidligere Sagsøgte
(selv)

Ved kendelse af 19. januar 2021 har Retten i Holbæk, skifteretten, (sag BS-46744/2020-HBK) bestemt, at Indkærede, tidligere Sagsøgte frifindes for konkurskarantæne.

Virksomhed under personlig konkurs v/ kurator advokat kurator Finn Jørgensen har kæret kendelsen med påstand om, at Indkærede, tidligere Sagsøgte pålægges konkurs-karantæne i 3 år.

Landsretten har den 16. februar 2021 bestemt, at kurators anmodning om mundtlig forhandling ikke tages til følge, og parterne har herefter haft lejlighed til at fremkomme med eventuelle yderligere skriftlige bemærkninger.

Kurator har til støtte for påstanden om konkurskarantæne bl.a. gjort de samme anbringender gældende som for skifteretten. Kurator har endvidere anført, at Indkæredes, tidligere Sagsøgte manglende betaling af B-skat skal vurderes anderledes end den af skifteretten foretagne vurdering, og at den manglende betaling af B-skat danner

afgørende og medvirkende grundlag for pålæg af konkurskarantæne. Indkærede, tidligere Sagsøgte har drevet sin virksomhed i form af en enkeltmandsvirksomhed, hvorfor der således er fuld identifikation mellem Indkæredes, tidligere Sagsøgte personlige forhold og virksomhedens drift, og således at det overskud, som blev udbetalt, kom til beskattning hos Indkærede, tidligere Sagsøgte personligt i form af B-skat. Den manglende betalte B-skat udgør 1.182.512,82 kr., og Indkæredes, tidligere Sagsøgte B-skat er en direkte konsekvens af virksomhedens drift og således af hans forretningsførelse. Manglende betaling af B-skat hos eneejeren i forbindelse med modtaget overskud fra drift en enkeltmandsvirksomhed – i det størrelsesmæssige omfang som i nærværende sag – udgør et forhold, som må anses for at udgøre groft uforsvarlig forretningsførelse.

Kurator har endvidere opfordret Indkærede, tidligere Sagsøgte til at redegøre for baggrunden for den pålagte administrative bøde på 150.000 kr.

Indkærede, tidligere Sagsøgte har ikke udtalt sig.

Skifteretten har ikke haft bemærkninger til kæremålet.

Retsgrundlaget

Af de almindelige bemærkninger til konkurslovens § 157 fremgår af lovforslag nr. 131 om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven, der blev fremsat den 30. januar 2013, og som bygger på Konkursrådets betænkning nr. 1525/2011 om konkurskarantæne, fremgår bl.a.:

” 4.1. Betingelser for at pålægge konkurskarantæne

4.1.1. Konkursrådets overvejelser om omfattede virksomhedsophør mv.

Konkursrådet finder, at regler om konkurskarantæne i hvert fald bør omfatte personer, som har ledet et selskab med begrænset ansvar, der er gået konkurs. Dette må således anses for selve kerneområdet for, hvornår der kan være behov for at gribe ind over for konkursmisbrug/konkursrytteri.

Konkursrådet har endvidere overvejet, om en personlig konkurs skal være omfattet af regler om konkurskarantæne. Rådet peger i den forbindelse på den ene side på, at den pågældende i denne situation ikke vil kunne siges at have misbrugt reglerne om begrænset selskabshæftelse, og på den anden side på at fordringshaverne også i denne situation vil kunne have lidt et tab som følge af den pågældendes groft uforsvarlige forretningsførelse. Ud fra hensynet til at forebygge fremtidige tab finder Konkursrådet, at mest taler for, at også en personlig konkurs skal kunne udløse karantæne. Dette forudsætter dog naturligvis, at de øv-

rige betingelser er opfyldt, herunder navnlig betingelsen om groft uforsvarlig forretningsførelse, jf. nedenfor. Karantæne vil således efter rådets forslag kun kunne komme på tale, hvis den, der er ramt af personlig konkurs, har været selvstændig erhvervsdrivende.

...

4.1.2. Konkursrådets overvejelser om groft uforsvarlig forretningsførelse som betingelse for konkurskarantæne

4.1.2.1. Konkursrådet finder, at de personer, der er omfattet af regler om konkurskarantæne, skal kunne pålægges karantæne, hvis de har gjort sig skyldige i groft uforsvarlig forretningsførelse i deres ledelse af virksomheden.

Konkursrådet har overvejet, hvor streng en vurdering der bør anlægges, og konstaterer først og fremmest, at afvejningen af hensynet til forbrugere og andre fordringshavere over for hensynet til erhvervsdrivende, herunder iværksættere, kan være vanskelig. Bl.a. under hensyn til de alvorlige betænkeligheder, der knytter sig til rettighedsfrakendelse uden, at der foreligger en dom for strafbart forhold, og at det som anført i rådets kommissorium må kræve meget stærke grunde at forbyde en person at drive lovlig erhvervsvirksomhed, finder Konkursrådet efter en samlet vurdering, at konkurskarantæne kun bør anvendes i tilfælde, der både i objektiv og subjektiv henseende kan betegnes som grove og har karakter af misbrug af reglerne. Der skal være tale om forhold, hvor gerningsindholdet i en straffelovsbestemmelse (i modsætning til en særlovsbestemmelse) typisk objektivt vil være realiseret, og hvor den pågældende vil have udvist grov uagtsomhed.

Konkursrådet anfører, at der vil være tale om en skønmæssig vurdering, som i sidste ende må foretages af den myndighed, der pålægger karantænen (dvs. efter Konkursrådets forslag - i første instans - skifteretten, jf. afsnit 4.3.1 nedenfor).

Konkursrådet anfører endvidere, at det navnlig må indgå i vurderingen, om konkursen har ført til betydelige tab for fordringshaverne, og om konkursen må antages at skyldes, at ledelsen f.eks. har taget uacceptable risici, eller om konkursen i væsentligt omfang kan henføres til ydre omstændigheder, eksempelvis den almindelige konjunkturudvikling eller pludselige, væsentlige ændringer i virksomhedens indtjeningsevne som følge af ny lovgivning, væsentligt ændret konkurrencesituation (f.eks. en ny konkurrent), væsentligt forøgede omkostninger (f.eks. stærkt stigende oliepris) eller en væsentligt ændret afsætningsituation (f.eks. tab af en storkunde).

...

4.1.2.2. Det bør efter Konkursrådets opfattelse ikke være en betingelse for konkurskarantæne, at der kan påvises årsagssammenhæng mellem den groft uforsvarlige forretningsførelse og konkursen, men hvis det f.eks. er åbenbart, at konkursen skyldes andre, ydre omstændigheder, vil det være et element, der i den samlede vurdering taler imod at pålægge konkurskarantæne.

Vurderingen af, om der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse, bør efter rådets opfattelse foretages i forhold til virksomhedens økonomiske forhold (i bred forstand). Det drejer sig således navnlig om dispositioner med hensyn til virksomhedens kapitalgrundlag, låne-optagelse, bogføring, økonomistyring og regnskabsaflæggelse og om større økonomiske dispositioner med hensyn til virksomhedens drift eller udvikling. I vurderingen kan også indgå, om virksomheden generelt har overholdt sine pligter til angivelse og afregning af moms og A-skat mv.

Derimod bør det efter rådets opfattelse som udgangspunkt ikke have betydning for spørgsmålet om konkurskarantæne, om virksomheden i øvrigt overholder lovgivningen, eksempelvis markedsføringsloven, konkurrenceloven, arbejdsmiljøloven, miljøbeskyttelsesloven, naturbeskyttelsesloven, dyreværnsloven osv. Mere systematiske og omfattende overtrædelser af lovgivningen, som indebærer en nærliggende risiko for, at virksomheden pådrager sig store økonomiske forpligtelser (set i forhold til virksomhedens kapitalgrundlag), vil dog kunne indgå i vurderingen af spørgsmålet om konkurskarantæne.

...

4.1.2.3. Konkursrådet har endvidere overvejet, om det generelle kriterium "groft uforsvarlig forretningsførelse" bør suppleres med en opregning i loven af typiske eksempler herpå. Rådet peger på, at en sådan opregning ville kunne bidrage til forudsigelighed og en mere ensartet anvendelse af reglerne om konkurskarantæne ved de forskellige skifteretter samt lette arbejdet med at undersøge, om der er grundlag for at rejse sag om konkurskarantæne, og i givet fald bidrage til at begrænse omfanget af sagen. Rådet anfører, at opregningen f.eks. kunne baseres på konkurslovens § 231 a, stk. 2, nr. 1, hvorefter gældssanering efter konkurslovens kapitel 29 (gældssanering i konkurs) i almindelighed er udelukket, hvis ledelsen i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, momsafregning, indeholdelse og afregning af A-skat og indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder.

Konkursrådet finder imidlertid uanset de mulige fordele herved, at en sådan opregning i loven af eksempler på groft uforsvarlig adfærd ikke vil være hensigtsmæssig. En sådan opregning ville kunne føre til, at der blev lagt for stor vægt på, hvad der ud fra en overordnet betragtning objektivt set som udgangspunkt ville kunne anses for groft uforsvarligt, frem for på en samlet vurdering af sagens omstændigheder. Konkursrådet lægger i den forbindelse også vægt på, at konkurskarantæne efter rådets opfattelse bør være målrettet mod personer, der må antages bevidst eller i øvrigt på grov måde at have tilsidesat almindelige krav til det at drive selvstændig erhvervsvirksomhed.

Selv om Konkursrådet således ikke foreslår en sådan detaljeret lovregulering af uforsvarlighedsvurderingen, bør det dog stadig kunne indgå i den samlede vurdering, hvis den pågældende f.eks. i væsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til angivelse af moms

eller A-skat eller gennem længere tid ikke har afregnet moms eller A-skat. Det samme gælder, hvis den pågældende på grov måde har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, eksempelvis ved gennem længere tid slet ikke at bogføre. Heri ligger også, at det normalt ikke i sig selv vil kunne begrunde en konkurskarantæne, hvis virksomheden alene har tilsidesat pligter til bogføring og angivelse af moms eller A-skat i den sidste korte periode, før virksomhedens drift ophørte, eller før virksomheden blev taget under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

...

4.1.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er grundlæggende enig i Konkursrådets synspunkter og forslag med hensyn til de betingelser, der bør være opfyldt for at pålægge konkurskarantæne, og lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse hermed. For så vidt angår Konkursrådets overvejelser i relation til vurderingen af, om der er tale om groft uforsvarlig forretningsførelse, er Justitsministeriet enig i rådets synspunkt om, at konkurskarantæne typisk kun bør pålægges, når der er tale om forhold, der udgør en overtrædelse af straffeloven. Efter Justitsministeriets opfattelse udelukker det anførte imidlertid ikke, at meget grove overtrædelser af særlovgivningen, f.eks. af bogføringsloven eller en kombination af flere grove særlovsovertrædelser, efter omstændighederne vil kunne medføre konkurskarantæne, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.”

Af de specielle bemærkninger til konkurslovens § 157 fremgår bl.a.:

”Det er herudover en betingelse, at det sandsynliggøres, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed.

Med groft uforsvarlig forretningsførelse menes misbrugslignende forhold eller forhold af grov karakter i øvrigt. Det er en betingelse, at den pågældende har handlet groft uforsvarligt i sin ledelse af virksomheden. Det forudsættes endvidere, at den groft uforsvarlige adfærd skal have fundet sted senere end et år før fristdagen (eller i givet fald dagen for beslutningen om tvangsopløsning).

Groft uforsvarlig adfærd ved ledelsen af virksomheden omfatter principielt også den, der efter, at der er indledt rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling, i kraft af sin faktiske ledelsesposition i virksomheden handler til skade for fordringshaverne eller nogle af disse eksempelvis ved forstikning af aktiver eller dispositioner i strid med princippet om lige behandling af fordringshaverne. Det bemærkes herved, at det i praksis næppe vil forekomme, at en rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af en virksomhed, og som inden for de rammer, konkursloven giver i så henseende, forsøger at gennemføre en rekon-

struktion, bedriver groft uforsvarlig forretningsførelse i bestemmelsens forstand.

Konkurskarantæne bør kun anvendes i tilfælde, der både i objektiv og subjektiv henseende kan betegnes som grove.

Der bør ved vurderingen af, om der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse, inddrages hensynet til iværksættere. Iværksættere driver ofte flere virksomheder sideløbende og kan have op til flere konkurer bag sig. Der er således eksempler på, at personer også uden formel uddannelse via virksomhedsdrift - og derigennem risiko for konkurs - har lært sig drift og forretningsførelse af virksomheder. Det er således i nogle tilfælde først efter flere forsøg med forskellige virksomheder, at de opnår succes og skaber vækstvirksomheder. Der bør således i vurderingen tages højde for, at seriøse genstartere ikke bliver begrænset af reglerne om konkurskarantæne.

I vurderingen vil navnlig indgå, om konkursen har ført til betydelige tab for fordringshaverne, og om konkursen må antages at skyldes, at ledelsen f.eks. har løbet uacceptable risici, eller om konkursen i væsentlig omfang kan henføres til ydre omstændigheder, eksempelvis den almindelige konjunkturudvikling eller pludselige, væsentlige ændringer i virksomhedens indtjeningssevne som følge af ny lovgivning, væsentligt ændret konkurrencesituation (f.eks. en ny konkurrent), væsentligt forøgede omkostninger (f.eks. stærkt stigende oliepris) eller væsentligt ændret afsætningsituation (f.eks. tab af en storkunde). Også interne forhold hos virksomheden kan have medvirket til konkursen, uden at ledelsen nødvendigvis har handlet groft uforsvarligt. Som eksempel kan nævnes, at virksomheden mister en eller flere centrale medarbejdere (f.eks. til en konkurrent eller som følge af sygdom eller død).

Som et typisk eksempel på groft uforsvarlig forretningsførelse kan i forhold til virksomhedens kapitalgrundlag nævnes betydelige køb på kredit eller forudbetalinger fra kunder kombineret med manglende bogføring i en længere periode og/eller helt utilstrækkelig økonomistyring. Som et andet eksempel kan nævnes fortsættelse af virksomhedens drift, selv om den pågældende måtte indse, at en videreførelse af driften ville medføre betydelige tab. Som et tredje eksempel kan nævnes salg af virksomhedens aktiver til underpris, eller uden at der sker en reel betaling af købesummen, på et tidspunkt hvor den pågældende måtte indse, at virksomheden var eller ved salget blev insolvent.

Som eksempler på forhold, der efter en konkret vurdering kan tale for, at der har været tale om groft uforsvarlig forretningsførelse, kan nævnes tilsidesættelse i væsentlig omfang af forpligtelser med hensyn til bogføring, regnskabsaflæggelse, momsangivelse og momsafregning og indeholdelse og afregning af A-skat. Vurderingen af, om en tilsidesættelse af de nævnte pligter er væsentlig nok til at tale for, at der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse, vil bero på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder. Det vil i den forbindelse tale for, at der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse, hvis virksomhedens bogføring eller bogføringsmateriale er bortkommet, og

skyldneren ikke kan give en troværdig forklaring på, hvorfor virksomhedens regnskabsmateriale ikke umiddelbart er tilgængeligt for kura-tor.

Groft uforsvarlig forretningsførelse vil som udgangspunkt ikke fore-ligge i tilfælde, der snarere må anses for forretningsmæssig udygtighed. Som eksempel kan nævnes, at en virksomhed lider et stort tab på grund af fejl-kalkulering af et tilbud. Reglerne om konkurskarantæne er således ikke møntet på den blot udygtige erhvervsdrivende, heller ikke når en person flere gange efter hinanden går konkurs med en virksomhed på grund af, hvad der må betegnes som forretningsmæssig udygtighed. Det er således ikke hensigten, at konkurskarantæne skal anvendes, hvis der først og fremmest har været tale om manglende evner til at drive selvstændig erhvervsvirksomhed.

...

I vurderingen vil navnlig indgå, om konkursen har ført til betydelige tab for fordringshaverne, og om konkursen må antages at skyldes, at ledelsen f.eks. har løbet uacceptable risici, eller om konkursen i væsent-lig omfang kan henføres til ydre omstændigheder, eksempelvis den al-mindelige konjunkturudvikling eller pludselige, væsentlige ændringer i virksomhedens indtjeningsevne som følge af ny lovgivning, væsentligt ændret konkurrencesituation (f.eks. en ny konkurrent), væsentligt for-øgede omkostninger (f.eks. stærkt stigende oliepris) eller væsentligt ændret afsætningssituation (f.eks. tab af en storkunde). Også interne forhold hos virksomheden kan have medvirket til konkursen, uden at ledelsen nødvendigvis har handlet groft uforsvarligt. Som eksempel kan nævnes, at virksomheden mister en eller flere centrale medarbejde-re (f.eks. til en konkurrent eller som følge af sygdom eller død).

Som et typisk eksempel på groft uforsvarlig forretningsførelse kan i forhold til virksomhedens kapitalgrundlag nævnes betydelige køb på kredit eller forudbetalinger fra kunder kombineret med manglende bogføring i en længere periode og/eller helt utilstrækkelig økonomi-styring. Som et andet eksempel kan nævnes fortsættelse af virksomhedens drift, selv om den pågældende måtte indse, at en videreførelse af driften ville medføre betydelige tab. Som et tredje eksempel kan nævnes salg af virksomhedens aktiver til underpris, eller uden at der sker en reel betaling af købesummen, på et tidspunkt hvor den pågæl-dende måtte indse, at virksomheden var eller ved salget blev insolvent.

Som eksempler på forhold, der efter en konkret vurdering kan tale for, at der har været tale om groft uforsvarlig forretningsførelse, kan næv-nes tilsidesættelse i væsentligt omfang af forpligtelser med hensyn til bogføring, regnskabsaflæggelse, momsangivelse og momsafregning og indeholdelse og afregning af A-skat. Vurderingen af, om en tilsidesæt-telse af de nævnte pligter er væsentlig nok til at tale for, at der forelig-ger groft uforsvarlig forretningsførelse, vil bero på en konkret vur-dering af den enkelte sags omstændigheder. Det vil i den forbindelse ta-le for, at der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse, hvis virk-somhedens bogføring eller bogføringsmateriale er bortkommet, og

skyldneren ikke kan give en troværdig forklaring på, hvorfor virksomhedens regnskabsmateriale ikke umiddelbart er tilgængeligt for kura-tor.

...

Vurderingen af, om den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse "er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed", vil navnlig bero på karakteren af den groft uforsvarlige forretningsførelse. Der skal således være tale om, at den pågældende har udvist en vis grovhed i forbindelse med den uforsvarlige forretningsførelse i lighed med misbrugssituationer. Endvidere kan forholdene vedrørende eventuelle tidligere konkurser indgå i vurderingen af, om den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed.

Når betingelserne er opfyldt, kan konkurskarantæne pålægges. Pålæg af konkurskarantæne er ikke obligatorisk, men det vil dog være udgangspunktet, at konkurskarantæne pålægges, når betingelserne i det foreslåede stk. 1 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ved afgørelsen af, om konkurskarantæne skal pålægges, i givet fald skal lægges vægt på, om det under hensyn til den pågældendes handle-måde og omstændighederne i øvrigt er rimeligt at pålægge konkurskarantæne.

Der er således navnlig mulighed for at undlade at pålægge konkurskarantæne, selv om betingelserne i det foreslåede stk. 1 er opfyldt, hvis det efter en samlet vurdering af den pågældendes handle-måde og omstændighederne i øvrigt ikke er rimeligt at pålægge konkurskarantæne. Der er dermed mulighed for at lægge vægt på andre forhold, end om den pågældende har handlet groft uforsvarligt i sin ledelse af virksomheden. Der kan således f.eks. lægges vægt på karakteren og konsekvenserne af den pågældendes groft uforsvarlige adfærd og på, hvilke konsekvenser det vil have for den pågældende at blive pålagt konkurskarantæne.

Det er ikke en betingelse for at pålægge konkurskarantæne, at der kan påvises årsagssammenhæng mellem den groft uforsvarlige forretningsførelse og konkursen, men hvis det f.eks. er åbenbart, at konkursen skyldes andre, ydre omstændigheder, vil det være et element, der i den samlede vurdering efter omstændighederne kan tale imod at pålægge konkurskarantæne.

Pålæg af konkurskarantæne kan desuden efter omstændighederne undlades, hvis det groft uforsvarlige forhold må anses for mindre alvorligt, og det samtidig vil have særligt alvorlige konsekvenser for den pågældendes erhvervsmuligheder at blive pålagt konkurskarantæne. Det samme gælder, hvis de groft uforsvarlige forhold har medført begrænsede tab.

Endvidere kan pålæg af konkurskarantæne efter omstændighederne undlades, hvis spørgsmålet herom først kommer til pådømmelse lang tid efter konkursdekretets afsigelse, uden at den lange sagsbehandlings-tid beror på forhold hos den, der begæres pålagt konkurskarantæne.”

Landsretten afsagde

K E N D E L S E

Landsretten tiltræder, at kurators oplysninger om de faktiske omstændigheder er lagt til grund, jf. konkurslovens § 162, stk. 6. Det tiltrædes endvidere, at Indkærede, tidligere Sagsøgte er omfattet af den personkreds, der kan pålægges konkurskarantæne, jf. konkurslovens § 157, stk. 1.

Som anført af skifteretten har Indkærede, tidligere Sagsøgte siden januar 2012 og frem til konkursdekretets afsigelse den 3. juni 2020 drevet en personligt ejet enkeltmands-virksomhed. Efter det oplyste om virksomhedens årsregnskab for 2019 var der et positivt resultat på 701.333 kr., hvoraf Indkærede, tidligere Sagsøgte har foretaget hævning af 639.337 kr.

Gældsstyrelsen har anmeldt et krav på 1.546.226,62 kr. Det fremgår af opgørelsen, at 1.182.512,82 kr. angår manglende betaling af B-skat for 2016 til 2019, og at den manglende betaling af B-skat i 2019 udgør ca. 430.000 kr. Herudover omfatter kravet restskat for 2013 til 2017 på 162.643,42 kr., arbejdsmarkedsbidrag på 7.355,86 kr., moms på 26.598,79 kr. og en administrativ bøde af 8. januar 2019 på 150.000 kr.

Der foreligger heller ikke for landsretten nærmere oplysninger om den administrative bøde.

Som det fremgår af Højesterets kendelse af 22. august 2018 (UfR2018.3543H) skal der foretages en helhedsvurdering af forretningsførelsen i den periode, hvor den pågældende har indgået i ledelsen, således at der ved vurderingen af, om der er udvist groft uforsvarlig adfærd i perioden mindre end et år før frist-dagen, også lægges vægt på, om ledelsen har undladt at rette op på groft uforsvarlige forhold, der er udvist på et tidligere tidspunkt.

Landsretten tiltræder, at det som anført af skifteretten kan lægges til grund, at der løbende er sket indberetning og indbetaling af A-skat, arbejdsmarkeds-bidrag og moms til SKAT, og at Indkæredes, tidligere Sagsøgte hævning af 639.337 kr. er sket på et tidspunkt, hvor der var overskud i virksomheden. Det tiltrædes endvidere, at

det kan lægges til grund, at der løbende er sket bogføring i virksomheden, og at der er udarbejdet årsrapporter.

Der er ikke i forarbejderne til konkurslovens § 157 omtalt en situation som den foreliggende sag, hvor den pågældende har oparbejdet en betydelig personlig restskat. Der findes hverken efter bestemmelsens ordlyd eller forarbejderne her-til grundlag for at fortolke ”groft uforsvarlig forretningsførelse” således, at det også omfatter personlige forhold, som ikke angår selve ledelsen af virksomheden. Det forhold at der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, hvor det kan være vanskeligt at foretage en fuldstændig adskillelse af virksomhedens og den pågældendes private forhold, kan ikke føre til en anden vurdering.

Landsretten stadfæster derfor skifterettens kendelse.

Som følge af sagens udfald skal statskassen betale sagens omkostninger, jf. konkurslovens § 165, jf. § 166.

THI BESTEMMES:

Skifterettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Der tillagdes kurator, advokat Finn Jørgensen, et salær på 2.500 kr. med tillæg moms, der betales af statskassen, jf. konkurslovens § 166.

Sagen sluttet.

